

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, declarat de avocatul Lazari Constantin în numele inculpatului, în cauza penală în privința lui

Agachi Viorel Xxxxx, născut la xx xxxxx xxxx, originar și domiciliat or. Xxxxx, str. Xxxxx, xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.02.2016 - 30.06.2016;

Instanța de apel: 18.08.2016 - 07.11.2016;

Instanța de recurs: 07.02.2017 - 28.06.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2011, Agachi Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, la 13 ani închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință, au fost condamnați Fesiuc Leonid, Efremenco Andrei, Gușan Vitalie și Bureico Valentin.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate, Dașic Valentina și dispusă încasarea de la Agachi Viorel, Fesiuc Leonid, Efremenco Andrei, Gușan Vitalie și Bureico Valentin în mod solidar în beneficiul lui Dașic Valentina prejudiciul moral în sumă de 15000 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, la 28 august 2008, aproximativ la ora 11:00, în urma unui conflict de interese criminale, Bureico Valentin, fiind în relații ostile cu Dașic Andrei, urmărind scopul omorului intenționat al ultimului, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu Efremenco Andrei, Fesiuc Leonid, Gușan Vitalie, Agachi Viorel și alți condamnați deținuți în Penitenciarul nr. 15 – Cricova, neidentificați de organul de urmărire penală, cauza penală în privința cărora a fost disjunsă într-o procedură separată, intrând în incinta sălii de sport care se află la etajul II al sectorului nr. 5 din Penitenciarul nr. 15 - Cricova, unde la acel moment se antrena condamnatul Dașic Andrei, l-au atacat pe ultimul, aplicându-i cu o deosebită cruzime multiple

lovituri cu inventarul sportiv din sală, de asemenea cu mâinile și picioarele, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1816 din 16 septembrie 2008, vătămări corporale grave, în urma cărora ultimul a decedat pe loc.

Ulterior, având scopul ascunderii urmelor infracțiunii săvârșite, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu complicii Efremenco Andrei, Fesiuc Leonid, Gușan Vitalie, Agachi Viorel și alți condamnați deținuți în Penitenciarul nr. 15 – Cricova, au schimbat locul cadavrului, lăsându-l abandonat jos lângă scările între etajul II și I al sectorului nr. 5 din Penitenciarul nr. 15 – Cricova.

3. Avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

3.1. Avocatul Rogozina Olga în numele succesorului părții vătămate, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea civilă, cu încasarea prejudiciului moral în sumă de 120000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1600 dolari SUA.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, apelurile au fost respinse ca nefondate.

5. Avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

8. Avocatul Ion Popescu în numele condamnatului, a contestat cu recurs în anulare hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2015, a fost respins ca inadmisibil recursul în anulare, cu menținerea hotărârilor contestate.

10. Avocatul Lazari Constantin în numele condamnatului, la 08 februarie 2016, a depus cerere de revizuire prin care a solicitat, rejudecarea cauzei în privința condamnatului conform prevederilor art. 463 alin. (2) Cod de procedură penală cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Agachi Viorel să-i fie redusă pedeapsa drept recompensă pentru încălcările de legislație comise de către organele de urmărire penală, instituțiile penitenciare și instanțele de judecată.

În motivarea cererii a invocat că, prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007, Agachi Viorel a fost condamnat în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, la 11 ani închisoare, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2007, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocat în numele inculpatului și de inculpat.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2007, s-a decis inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit

neîntemeiate.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 21 decembrie 2009, au fost admise recursurile în anulare declarate de avocat în numele condamnatului Agachi Viorel, casată decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2007 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, au fost admise apelurile declarate, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Agachi Viorel a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani 6 luni închisoare, iar conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pedeapsa a fost redusă cu 1 an 6 luni, fiindu-i stabilită pedeapsa 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Procesul penal intentat în privința lui Agachi Viorel în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011 a fost admis recursul ordinar declarat de condamnatul Agachi Viorel, casată parțial sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010 și dispusă achitarea lui Agachi Viorel de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A fost dispusă eliberarea lui Agachi Viorel de sub arest, cu condiția că acesta nu executa o altă pedeapsă cu închisoarea în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia a devenit irevocabilă.

Cu trimitere la art. I pct. 72 al Legii nr. 277 din 18 decembrie 2008 „Pentru modificarea și completarea Codului penal al R. Moldova”, a indicat revizuiantul că, până la pronunțarea sentinței de condamnare din 02 martie 2011 în privința lui Agachi Viorel, procurorii Lilian Cociu și Octavian Nărea erau obligați să informeze instanța de judecată despre faptul că, începând cu 24 mai 2009, Agachi Viorel nu poate fi considerat că ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 195 alin. (2) Codul penal.

La fel, acuzatorul de stat nu era în drept să solicite aplicarea art. 85 Codul penal din motiv că art. 195 Cod penal a fost exclus.

A menționat că, responsabilitatea îi revine completului de judecată, care a judecat această cauză și a menționat în sentința din 02 martie 2011, că inculpatul Agachi Viorel, este anterior judecat conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, stabilindu-i pedeapsa 7 ani închisoare, dintre care inculpatul a ispășit 5 ani 7 luni 8 zile, termenul neexecutat fiind de 1 an 4 luni 22 zile.

La 02 martie 2011 când a fost pronunțată sentința de condamnare în privința lui Agachi Viorel, instanța nu avea cunoștință despre decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011, prin care Agachi Viorel a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (2) Cod penal, recalificată ilegal în art. 186 alin. (5) Cod penal, care a fost adoptată cu trei luni mai târziu.

Iar instanța de apel nu s-a expus asupra acestei încălcări, căreia nici nu i-a fost adusă la cunoștință existența unei decizii irevocabile în privința lui Agachi Viorel, adoptată la 04 iulie 2011, prin care a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (2) Cod penal.

Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011 nu a fost adusă la cunoștința nici Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, care la 01 octombrie 2014 și 28 mai 2015, a și adoptat decizii pe marginea învinuirii aduse lui Agachi Viorel.

A accentuat avocatul că, atât în decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, cât și în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014, inclusiv, în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2015, este menționat un neadevăr care a influențat semnificativ la stabilirea pedepsei lui Agachi Viorel, faptul că el ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 195 alin. (2) Cod penal, care deja din anul 2009 nu mai era prevăzută de Codul penal.

11. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016 a fost respinsă cererea de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal privind condamnarea lui Agachi Viorel în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, ca fiind neîntemeiată.

12. Avocatul Lazari Constantin în numele condamnatului, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, admiterea cererii de revizuire, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Agachi Viorel să-i fie redusă pedeapsa cu 4 ani 2 luni 28 zile, drept recompensă pentru încălcările de legislație comise de către organele de urmărire penală, instituțiile penitenciare și instanțele de judecată.

În motivarea apelului a invocat că, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007, Agachi Viorel a fost condamnat în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, la 11 ani închisoare, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2007, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocat în numele inculpatului și de inculpat.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2007, s-a decis inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 21 decembrie 2009, au fost admise recursurile în anulare declarate de avocat în interesele condamnatului Agachi Viorel, casată decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2007 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, au fost admise apelurile declarate, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Agachi Viorel a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani 6 luni închisoare, iar conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pedeapsa a

fost redusă cu 1 an 6 luni, fiindu-i stabilită pedeapsa 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Procesul penal intentat în privința lui Agachi Viorel în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011 a fost admis recursul ordinar declarat de Agachi Viorel, casată parțial sentința Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010 și dispusă achitarea lui Agachi Viorel de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A fost dispusă eliberarea lui Agachi Viorel de sub arest, cu condiția că ultimul nu executa o altă pedeapsă cu închisoarea în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia a devenit irevocabilă.

Cu trimitere la art. I pct. 72 al Legii nr. 277 din 18 decembrie 2008 „Pentru modificarea și completarea Codului penal al R. Moldova”, a indicat avocatul că, până la pronunțarea sentinței de condamnare în privința lui Agachi Viorel din 02 martie 2011, procurorii Cociu Lilian și Nărea Octavian erau obligați să informeze instanța de judecată despre faptul că, începând cu 24 mai 2009, Agachi Viorel nu poate fi considerat că ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 195 alin. (2) Codul penal.

La fel, acuzatorul de stat nu era în drept să solicite aplicarea art. 85 Cod penal din motiv că art. 195 a fost exclus.

A menționat că, responsabilitatea îi revine completului de judecată, care a judecat această cauză și a menționat în sentința din 02 martie 2011, că inculpatul Agachi Viorel, este anterior judecat conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, stabilindu-i pedeapsa 7 ani închisoare, dintre care a ispășit 5 ani 7 luni 8 zile, termenul neexecutat fiind de 1 an 4 luni 22 zile.

La 24 martie 2010, Agachi Viorel a fost reținut, fiind bănuțit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal.

La 02 martie 2011, de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău a fost adoptată sentința de condamnare în privința lui Agachi Viorel în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, 13 ani închisoare.

În sentința din 02 martie 2011, este menționat că, anterior Agachi Viorel a fost judecat conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010 în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa 7 ani închisoare, pedeapsă executată parțial, iar conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței, iar termenul executării pedepsei a fost calculat din 10 decembrie 2013 cu includerea în

acest termen a perioadei deținerii sub arest de la 24 martie 2010 până la 10 decembrie 2013.

Prin decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014, a fost dispusă inadmisibilitatea recursului ordinar ca fiind vădit neîntemeiat, iar prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2015, au fost respinse ca inadmisibile recursurile în anulare, cu menținerea hotărârilor atacate.

Astfel, a indicat apelantul că, pe de o parte este sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2011, prin care Agachi Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, la 13 ani închisoare, la care instanța a adăugat parțial pedeapsa stabilită și neexecutată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, stabilindu-i definitiv pedeapsa 13 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, care este definitivă și irevocabilă, iar pe de altă parte, decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011, prin care a fost casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, iar Agachi Viorel a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, fiind dispusă eliberarea acestuia de sub arest.

A considerat apelantul că, în acest mod instanțele de apel și recurs nu au ținut cont de decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011 și de faptul că din 24 mai 2009 până 04 iulie 2011, Agachi Viorel a fost deținut ilegal în penitenciar.

Având la bază faptul că organele de drept din R. Moldova au comis abateri de la normele legale, conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, lui Agachi Viorel urmează să îi fie redusă pedeapsa cu 4 ani 2 luni 28 zile, dar nu mai puțin de 2 ani 1 lună 14 zile.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă cererea de revizuire, casată sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2011, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014, privindu-l pe Agachi Viorel, în partea stabilirii pedepsei definitive, care a fost aplicată conform prevederilor art. 85 Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță în partea respectivă, prin care:

Agachi Viorel a fost considerat condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, la 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În termenul pedepsei stabilite lui Agachi Viorel a fost inclusă durata reținerii și arestării preventive din 24 martie 2010 până la data pronunțării deciziei.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor judecătorești irevocabile au fost menținute.

13.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2011, Agachi Viorel a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2), lit. a), i), j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, la 13 ani închisoare, iar, conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a

pedepsei stabilite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis (f.d.198 vol. V).

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, au fost admise apelurile declarate de inculpatul Agachi Viorel și de avocatul său Ciuchitu Galina, casată sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Agachi Viorel a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani 6 luni închisoare, iar conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pedeapsa a fost redusă cu 1 an 6 luni, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011 a fost admis recursul ordinar declarat de condamnatul Agachi Viorel, casată sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Agachi Viorel a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Astfel, instanța de apel a reținut că, după pronunțarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011, a decăzut circumstanța care a stat la baza aplicării pedepsei definitive inculpatului Agachi Viorel, conform sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2011, devenite irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac, însă despre această circumstanță, nu au avut cunoștință instanțele de fond și de recurs la emiterea hotărârii.

Totodată, instanța de apel a constatat că sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2011, rămasă definitivă și irevocabilă, nu se conciliază cu sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010 și decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011.

Instanța de apel a indicat că, în cazul în care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii de circumstanțele care influențează situația persoanei condamnate, se impune revizuirea, la caz fiind întrunite condițiile prevăzute de art. 458 alin. (3), pct. 2), 3) Cod de procedură penală, fapt ce determină excluderea prevederilor art. 85 Cod penal.

Cu privire la celelalte motive invocate de apelant, instanța de apel le-a respins ca nefondate, deoarece nu a constatat temei legal pentru aplicarea în procedura de revizuire propriu-zisă a prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

14. Avocatul Lazari Constantin în numele inculpatului Agachi Viorel, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Agachi Viorel să îi fie redusă pedeapsa conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, cu 4 ani 2 luni 28 zile, drept recompensă pentru încălcările de legislație admise de către organele de urmărire penală, instituțiile penitenciare și instanțele de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007, Agachi Viorel a fost condamnat în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, la 11 ani închisoare, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal,

la 2 ani închisoare, iar potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2007, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocat în numele inculpatului și de inculpat.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2007, s-a decis inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

Sușține recurentul că, începând cu 03 octombrie 2007 sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007, în ce privește condamnarea lui Agachi Viorel a devenit definitivă și irevocabilă.

Cu trimitere la art. art. I pct. 72, II al Legii nr. 277 din 18 decembrie 2008 „Pentru modificarea și completarea Codului penal al R. Moldova”, a indicat recurentul că, din 24 mai 2009 infracțiunea prevăzută de art. 195 Cod penal a fost exclusă, iar Agachi Viorel urma a fi eliberat din Penitenciarul nr. 4 – Cricova.

Mai indică recurentul că, prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 21 decembrie 2009, au fost admise recursurile în anulare declarate de avocat în interesele condamnatului Agachi Viorel, casată decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2007 cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, însă instanța era obligată să aplice prevederile art. II alin. (4) lit. c) al Legii nr. 277 din 18 decembrie 2008 „Pentru modificarea și completarea Codului penal al R. Moldova” și să înceteze, cu efect de reabilitare, procesul penal.

Sușține recurentul că, la rejudecarea cauzei, nici instanța de apel nu a aplicat prevederile Legii nr. 277 din 18 decembrie 2008 „Pentru modificarea și completarea Codului penal al R. Moldova” și ilegal a recalificat acțiunile lui Agachi Viorel în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa 8 ani 6 luni închisoare, iar conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pedeapsa a fost redusă cu 1 an 6 luni, fiindu-i stabilită pedeapsa 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011 a fost admis recursul ordinar declarat de condamnatul Agachi Viorel, casată parțial sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010 și dispusă achitarea lui Agachi Viorel de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A fost dispusă eliberarea lui Agachi Viorel de sub arest, cu condiția dacă ultimul nu executa o altă pedeapsă cu închisoarea în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia a devenit irevocabilă.

Consideră recurentul că, instanța de apel a admis două încălcări: nu a aplicat prevederile Legii nr. 277 din 18 decembrie 2008 „Pentru modificarea și completarea Codului penal al R. Moldova” și a adoptat o hotărâre ilegală de condamnare a lui Agachi Viorel, care ulterior a fost casată.

Astfel, în perioada începând cu 24 mai 2009 până la 04 iulie 2011, 2 ani 1 lună 14 zile Agachi Viorel a fost deținut ilegal în penitenciar de tip închis.

La 24 martie 2010, Agachi Viorel a fost reținut, fiind bănuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal.

La 02 martie 2011, de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău a fost adoptată sentința de condamnare a lui Agachi Viorel în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, 13 ani închisoare.

În sentința din 02 martie 2011, este menționat că, anterior Agachi Viorel a fost judecat conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010 în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, la 7 ani închisoare, pedeapsă executată parțial, iar conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Specifică recurentul că, instanța de apel nu s-a expus asupra ilegalității deținerii lui Agachi Viorel în penitenciar de tip închis în perioada: 24 mai 2009 - 04 iulie 2011, când el urma a fi eliberat, deoarece infracțiunea, pentru care a fost condamnat, a fost abrogată de legislativ, iar infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, pentru care a fost condamnat, a fost săvârșită în penitenciar, unde condamnatul s-a aflat ilegal.

Așadar, susține recurentul că, organele de drept din R. Moldova au admis abateri de la prevederile legale, iar ca consecință, Agachi Viorel a fost deținut ilegal în penitenciar o perioadă de 2 ani 1 lună 14 zile, care, drept recompensă, necesită a fi aplicată dublu, în ce privește micșorarea pedepsei, dar nu mai puțin de 2 ani 1 lună 14 zile, conform cerințelor art. 463 Cod de procedură penală.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Colegiul penal evidențiază că recurentul în recursul declarat invocă drept temei de casare pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau dispozitivul hotărârii este expus neclar, criticând decizia instanței de apel sub aspectul mărimii pedepsei care a fost redusă din pedeapsa stabilită inculpatului.

Instanța de recurs menționează că acest temei la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel, Colegiul penal reține că, potrivit textului recursului, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007, Agachi Viorel a fost condamnat în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, la 11 ani închisoare, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2007, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocat în numele inculpatului și de inculpat împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2007, s-a decis inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2007, ca fiind vădit neîntemeiate.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 21 decembrie 2009, au fost admise recursurile în anulare declarate de avocat în interesele condamnatului Agachi Viorel, casată decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2007 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011 a fost admis recursul ordinar declarat de condamnatul Agachi Viorel, casată parțial sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010 și dispusă achitarea lui Agachi Viorel de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A fost dispusă eliberarea lui Agachi Viorel de sub arest, cu condiția că acesta nu executa o altă pedeapsă cu închisoarea în baza altor hotărâri judecătorești.

Totodată, la caz se reține că, prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2011, Agachi Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, la 13 ani închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, apelurile declarate împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2011, au fost respinse ca nefondate.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, ca fiind vădit neîntemeiat.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2015, a fost respins ca inadmisibil recursul în anulare, cu menținerea hotărârilor contestate.

Astfel, Colegiul penal menționează că, instanța de apel corect a reținut că, sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2011, prin care Agachi Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2)

lit. a), i), j) Cod penal, la 13 ani închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Sentința nominalizată a fost pronunțată până la adoptarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011, prin care a fost casată parțial sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2007 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2010 și dispusă achitarea lui Agachi Viorel de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Deci, corect a fost reținut și faptul că ulterior instanțele la examinarea apelului și recursurilor nu au avut cunoștință despre decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2011.

Astfel, în opinia instanței de recurs soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Mai mult, Colegiul penal ține să menționeze că, motivele invocate de recurent privind aplicarea în procedura de revizuire propriu-zisă a prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală sunt nefondate și întemeiat au fost respinse de instanța de apel.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

16. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lazari Constantin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Agachi Viorel Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Constantin Alerguș